

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 109. Quatuor Franciæ Episcoporum literæ encyclicæ ad omnes
Galliarum Præsules.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](#)

Sæc. XVII. sese opposuere, hujusque versionis defensio
A. C. 1667. sionem palam in se suscepserunt, inter
per Ludovicus XIV. Franciæ Rex non
sine maxima summi Pontificis molli-
stia Bragellinio Nuntio Apostolico in-
hibuit, ne Pontificis Bullas, quibus
tam Ritualis quam Testamenti Novi
Gallicam versionem proscriptis, pro-
mulgaret.

§. CIX.

*Quatuor Franciæ Episcoporum litterarum
 encyclicarum ad omnes Galliarum
 Præfules.*

*Vid. supra
 Hist. abregé
 de la Paix
 du Clement
 Recueil. II.
 pag. 120.
 Abbé du
 Mas Hist.
 des cinq.
 prop. l. 6.*

Cum interim quatuor illi Franciæ
 Præfules, qui hucusque formulae
 signare recusabant, ex numero Senatus
 decreto haud obscure prospicerent, quo
 caussæ suæ patrocinium a Rege nullum
 sperare possent, totius Cleri Gallicam
 opem implorare statuerunt. Igitur hanc
 in rem die vigesima quinta Aprilis da-
 tis ad omnes Franciæ Episcopos lite-
 ris contra Romanam Curiam acerbe
 questi, eos rogabant, ut sui defensionem
 in se susciperent, utpote in causa ipsi
 etiam communi, cum non modo de pri-
 vata eorum oppressione, sed sacrorum Ca-
 nonum eversione, primorum æquitatis na-
 turalis præcipiorum violatione, & summa
 dignitatis Episcopalis contemptu agetur.

id vero attentari autumabant per nu- Sæc. XVII.
 peram Constitutionem, quam a Papa A.C. 1668.
fuisse extortam dicebant per occultos
 eorum hostes (scilicet Jesuitas) qui
jam ejusmodi Bullam a moribundo Pontifice
Alexandro e blanditi sunt, quamvis hic Papa
ausus adeo illegitimi funestos successus hanc
ultra prospicio capax fuisse. Postea
 ex veteri & hodierna Ecclesiæ Histo-
 ria comprobare nitebantur, agendi ra-
 tionem, quam Curia Romana hac in
 caussa tenuisset, injustam esse, eam-
 que ex ambitionis Romanæ Curiæ con-
 filiis ortum traxisse, necnon Franciæ
 Episcopos ab ea in pluribus occasio-
 bus contemptui fuisse habitos . . . non
 autem, subjunixerunt hi quatuor Epi-
 scopi, agitur de fide, nec de re religionem
 spectante . . . sed de mandato nobis im-
 posito, cui nos nunquam obtemperaturos
 haud ignoratur, eoquod non ignoretur,
 nobis omnino persuasum esse, quod sine ve-
 ritatis detimento parere non valeamus.
 „Vestrarum igitur sententiam exquirimus,
 „an ad stabiliendum errorem, disci-
 „plinæ relaxationem, & promovendos
 „Ecclesiæ tumultus quid aptius sit,
 „quam si adeo perniciosum in Ecclesia
 „toleraremus exemplum, & permitte-
 „remus, quin vel ullus sese opponere
 „& palam damnare auderet, ut sex
 „vel septem Pontificii Deputati nobis

T 5

„in

Sæc. XVII., in crimen vertere præsumant em
A.C. 1668. „agendi rationem, quæ per plusquam
viginti alias Episcopos fuit approbat,
scilicet rejecta simplex & pura fu-
„mulæ subscriptio, „

Verum hæc Episcoporum molimina
summopere displicuere Ludovico Regis
qui se præsente a suo Senatu
quarta Julii edictum promulgari iulic
vi cuius hæ literæ supprimerentur, &
mulque omnibus Regni Archiepiscopis
& Episcopis injungeretur, ut nullus
omnino earum rationem haberent, ex
quod indubium esset, quod quatuor
horum Præsulum cauſa esset ex majo-
ribus, quas etiam in prima instantia
vel per se vel per Delegatos judicata
ad Sedem Apostolicam pertineret.

§. CX.

Plurium molimina pro componendis hoc negotio.

Hist. abrégé de la Paix de l'Eglise pag. 120. Cum interea quatuor hi Episcopi pri-
tuenda sua cauſa ubique patronos
sibi conciliare niterentur, non pauci
hanc controversiam Romæ componen-
moliebantur, haud ignari, desperatus
esse de pace in Galliis reddenda, n*on*
prius summo Pontifici satisfactum esse.
Hos inter prior Henricus Godrinus Se-
nonensis Archiepiscopus, ceteris seni-